

Er Sigtede ikke fængslet, skal det, inden Bemærkning om Sigtedes Samtykke til Sagens Paadømmelse uden Udfærdigelse af Anklageskrift og Domsforhandling tilføres Retsbogen, udtrykkelig tilkendegives ham, at der, hvis han ønsker det, vil blive beskikket ham en Forsvarer. Erklærer Sigtede, at han ikke ønsker nogen Forsvarer beskikket, tilføres der Retsbogen Bemærkning herom; i modsat Fald beskikker Retten ham en Forsvarer, hvis Stilling derefter er den samme som angivet med Hensyn til den fængslede Sigtedes Forsvarer.

Indtil Dom er afsagt, kan Dommeren, dersom han finder, at nogen af de i § 879, første Stykke, angivne Forudsætninger er til Stede, eller at nogen foreliggende Omstændighed gør det betænkeligt at paadømme Sagen uden formelig Domsforhandling, beslutte henholdsvis at standse eller slutte Behandlingen overensstemmende med § 879.

Med Dommens Afsigelse og Forkyndelse forholdes overensstemmende med de Regler, som gælde i andre Underretssager.

§ 971.

Uden for de Tilfælde, i hvilke den i § 970 hjemlede Fremgangsmaade benyttes, rejses Tiltale for Underretten ved et overensstemmende med Reglerne i § 884 affattet Anklageskrift, der udfærdiges af Overanklageren, og ved hvis Indlevering til Underretten Sagen er tingfæstet. Om Udvidelse og Ændring af Tiltalen gælde Reglerne i § 886.

Er Sagens Udførelse for Retten overdraget en af de ved Underretten ansatte Anklagere, skal Overanklageren give Anklageskriftet Paategning herom.

For saa vidt ikke i det efterfølgende afvigende Forskrifter ere givne, finde i øvrigt med Hensyn til Domsforhandlingen og dennes Forberedelse Reglerne i Kapitlerne 81, 82 og 84 Anvendelse med de fornødne Lempelser. Den, hvem Sagens Udførelse er overdraget af Overanklageren, træder herved i det hele i dennes Sted.

§ 972.

Hører Sagen til dem, i hvilke Tiltalte i Medfør af § 673 b og c kan begære Behandling ved Landsret, og har han ikke allerede afgivet Erklæring i saa Henseende, skal Anklageskriftet have en Paategning, hvori Tiltalte gøres opmærksom paa denne sin Ret og opfordres til, saafremt han vil gøre Brug af samme, herom at afgive Erklæring som neden for bestemt. Denne Erklæring maa enten afgives ved Anklageskriftets Forkyndelse, for den, der iværksætter denne, eller inden fire Dage fra Anklageskriftets Forkyndelse indgives paa Underrettens Kontor eller fremsættes overensstemmende med § 898 til Undersøgelsesrettens Retsbog eller Fængselsbestyrerens Bog. Paa Indholdet af den ovennævnte Paategning skal den, der iværksætter Forkyndelsen, særlig henlede Tiltaltes Opmærksomhed. Om den Erklæring, som Tiltalte i ommeldte Henseende maatte afgive under Forkyndelsen, optages fornøden Bemærkning i Forkyndelsespaategningen.

§ 973.

Hvor det ikke efter Omstændighederne findes rettest at afvente, om Tiltalte vil begære Behandling ved Landsret, og hvor heller ikke Omfanget af den Forberedelse, som Sagen udkræver, gør det u hensigtsmæssigt, berammer Dommeren, for saa vidt han ikke finder, at Sagen straks maa afvises (§ 896), ufortøvet Tid og Sted til Sagens Foretagelse; i andre Tilfælde foregaar Berømmelsen, saa snart ske kan. Hvor Sagen straks er bleven berømmet, kan Stævning forkyndes samtidig med Anklageskriftet.

Den Frist, inden hvilken Meddelelse skal ske fra Tiltaltes Side om Beviser m. v., fastsættes af Dommeren.